

MALIM KORACIMA DO VELIKIH USPEHA

Maja Kauten

inspiracija.rs

Mali i važni koraci do uspeha su:

- navika,
- uverenje,
- odluka,
- strpljenje,
- snaga volje,
- talenat (zapravo ne treba, objasniću i zašto),
- savršenstvo (kao izgovor),
- savladavanje straha,
- poraz kao temelj za uspeh i,
- male pobede.

Napredak u životu je češće postepen i mali, nego skokovit i velik. Retko kada dobijemo neku veliku i genijalnu ideju šta da uradimo, češće je to svakodnevni napor da uradimo makar deo onoga što znamo da treba da uradimo i da tako kontinuirano pomeramo stvari napred.

Veće koristi imamo od malog, svakodnevnog zalaganja, nego od velikog napora koji uspemo da ostvarimo par puta godišnje. Kada sebe istreniramo da svaki dan uložimo mali napor da ostvarimo ono što želimo, tada sebi stvaramo dobru naviku da smo u velikom broju slučajeva spremni da uradimo ono što i sami znamo da treba, odnosno želimo da uradimo.

Sve se u životu, pa i u poslu svodi na to da uradimo ono što znamo da treba. Jer u većini slučajeva mi znamo šta je to što treba da uradimo, ali je veliko pitanje da li ćemo to

i uraditi. Tu nam može mnogo pomoći formiranje navike da svaki dan svesno uložimo makar mali napor da nešto uradimo, a što je potrebno i korisno za nas. Nismo uvek raspoloženi za rad, i ne osećamo se uvek i u svakoj situaciji spremni da na sebe preuzmemo neki posao, ali tada nam navika pomaže da to ipak uradimo. *Jer, sve se računa i sve je na neki način korisno i jedan mali napor se nadograđuje na drugi, tako da tokom vremena od malog i na prvi pogled nevažnog napora, na kraju dobijemo lep i velik rezultat. A rezultat se itekako računa, zar ne?*

Prema tome, kada napredujemo malim koracima, možemo daleko stići. Dalje nego što smo mislili.

Tokom vremena naš napor se sabira i zbir sve više raste. Sve se računa i sve ulazi u konačni zbir, svaki mali pojedinačni napor je bolje i više, nego nula napora. Od nule nećemo imati koristi, ali od svega ostalog hoćemo. Tako da nikad ne treba da se obeshrabrimo kako smo malo napredovali, to je samo trenutni privid. U globalu, taj mali napor se dodaje onom prethodnom i onom pre njega i onom pre njega... Na kraju ćemo se iznenaditi koliki će biti ukupan zbir svih naših napora i gde će nas on odvesti.

*Kada se naviknemo da cenimo i poštujemo svoj svakodnevni mali napredak, tada i očekujemo od sebe da se svaki dan potrudimo i uradimo nešto korisno za nas. Tada smo svesni činjenice da svaki dan imamo priliku da delamo, a ne da čekamo i nalazimo izgovore zašto nešto nismo uradili, a mogli smo. **U životu se računa samo ono što smo uradili, a ne ono što nismo.***

Prema tome, da bismo uopšte postigli neki uspeh koji priželjkujemo, moramo da delamo i to odmah, svaki dan, makar pomalo da bismo se stalno kretali napred.

Navika

Svako od nas se navikao na nešto i to nam olakšava život, jer ne moramo za svaku sitnicu koju želimo da uradimo da razmišljamo šta to sve podrazumeva, već radimo po automatizmu, pošto smo usvojili odgovarajuću naviku.

To je korisna strana navika: znamo kako nešto treba da uradimo i to nam znatno skraćuje vreme koje nam je potrebno za tu aktivnost i pri tom ne moramo da se zamaramo i mozgamo o tome već odmah prionemo na posao i brzo

smo gotovi. Naše svakodnevne aktivnosti koje ponavljamo iz dana u dan spadaju u navike koje nam olakšavaju život i smanjuju nam potrebno vreme i time nam ostaje više vremena da se pozabavimo nekim drugim, komplikovanijim poslovima.

Naš mozak skladišti veliki broj naših navika i samo izvlači

pojedine kada su nam potrebne i zato smo mu veoma zahvalni jer o tome ne moramo posebno da mislimo i da se naprežemo svaki put, već samo pristupamo gotovim navikama kao da su programi koje učitavamo po potrebi.

Od ove dobre strane navika dolazimo i do one manje dobre,

ili ako baš tako hoćete, do loše strane koja je takođe prisutna, a to je: kada imamo sve tako lepo i uredno poslagano po navikama, sve gotovo i spremno za upotrebu, gde je tu improvizacija, varijabilnost, spremnost na promene? Nema je baš previše. Ili uopšte nema ili malo.

Ako sve stvari radimo po jednom ustaljenom obrascu,

uvek na isti način, onda je jako teško nekad nešto promeniti.

Kada se naviknemo na nešto, tada teško menjamo tu naviku i eto novog problema. Od dobre stvari, navika postaje loša po nas. Ali mi toga najčešće nismo svesni jer smo na to navikli i slepi smo za sve ostalo. Ne shvatamo da od dobre stvari pravimo sebi problem.

Nismo svesni da posle određenog vremena treba da napravimo inventar svojih navika i da vidimo da li se neka nije izlizala od upotrebe tokom vremena i da li treba da je zamenimo sa nekom boljom koja će nam sada više koristiti.

Navike su generalno dobra stvar, ali ipak treba da budemo svesni da preterana upotreba navika može da ima negativne posledice po nas. Kao i sa svakom dobrom stvari, ne treba preterivati ni sa navikama. Konzumirajte ih umereno i menjajte posle određenog vremena kada primetite da vam više ne odgovaraju.

Ne dozvolite da navike vladaju vama, već vi treba da vladate svojim navikama!

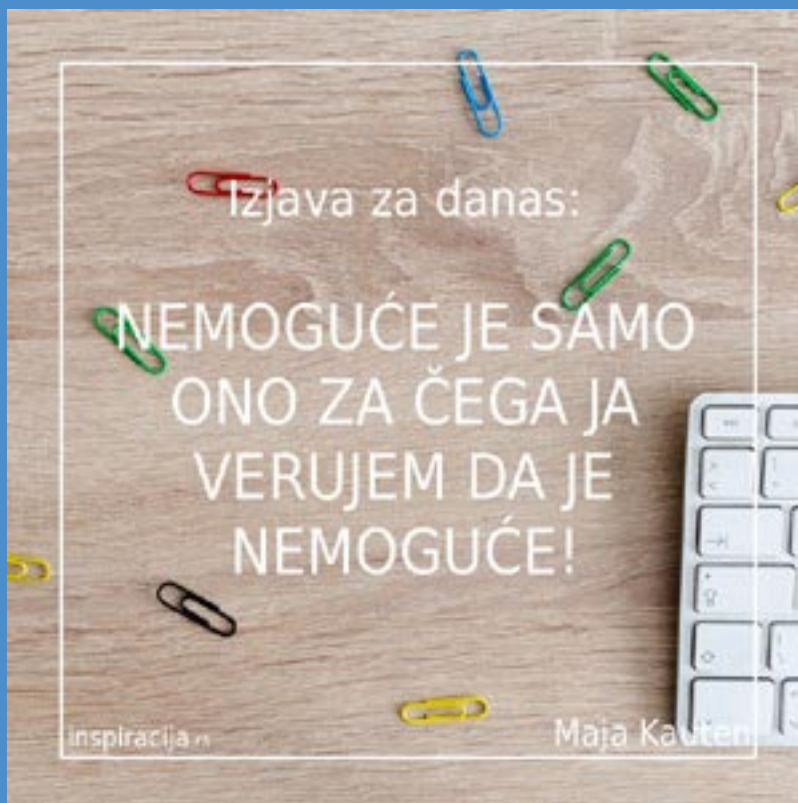
Uverenje

Kod uverenja važno je da zapamtimo sledeće:

NEMOGUĆE JE SAMO ONO ZA ČEGA MI VERUJEMO DA JE NEMOGUĆE!

Naša uverenja, slično kao navike samo na drugi način, oblikuju našu sudbinu jednostavno zato što ih se slepo pridržavamo. Smatramo da ako verujemo u nešto, to je zacementirano i nepromenljivo za čitav naš život, pa i duže. Ako tako mislimo, onda sebi činimo medvedu uslugu, jer naša uverenja smo mi sami usvojili ili kreirali, pa tako možemo i sami da ih promenimo. Ne treba nam ničija dozvola ili mišljenje da promenimo neko uverenje koje nam više ne koristi, ili za koje smo tek sad primetili da nam šteti.

Prema tome, ako verujemo da je nešto za nas nemoguće, to je onda zaista tako, odnosno, mi ćemo biti ubeđeni da je nemoguće. **Kada verujemo u nešto, mi sve činimo u skladu sa tim uverenjem i sve radimo tako da to podupiremo.** Ne volimo da idemo u kontra smeru, jer se to kosi sa uverenjem za koje smo se opredelili.

Zato, da bismo neko uverenje promenili, mi moramo krenuti da ispitujemo to dotično uverenje, da postavimo sebi pitanja: Zašto verujem da je to za mene nemoguće? Ko mi je rekao da je to nemoguće? Da li je to zaista i dalje tako? *Moramo kritički da se odnosimo prema svojim uverenjima i da ih ispitamo sa vremena na vreme da li su i dalje validna i ispravna ili se nešto u međuvremenu promenilo.*

Moramo zapamtiti da nema te akcije koja može da deluje, ako verujemo u suprotno. **Prvo treba da se postaramo da su nam uverenja odgovarajuća i onda je akcija mnogo lakše izvodljiva.** Naravno, neće sve ići lako i iz prve, ali će ići, jer ćemo se mi potruditi da radimo onako kako verujemo.

Dokle god verujemo da je nešto nemoguće, nećemo ni pokušati to da uradimo i to će za nas ostati nemoguće. Naša verovanja se uvek ostvaruju, jer kako verujemo tako i radimo, odnosno, ne radimo. **Naša verovanja su kao samoostvarujuća proročanstva koja se svaki put ostvaruju, jer mi u njih verujemo.** Prema tome, da bi nam se ostvarivalo ono što želimo, treba da promenimo svoja proročanstva, odnosno uverenja, i bićemo na dobrom putu.

Odluka

Da bismo uradili bilo šta, prvo donosimo odluku da želimo to da uradimo. Tek kada u sebi odlučimo nešto da uradimo, stupamo u akciju. Najteži nam je taj prvi korak, da se sto posto odlučimo za jednu odluku. Kada u sebi nešto prelo- mimo i odlučimo, onda ostaje lakši deo da to sprovedemo u delo.

Donošenje odluke je komplikovan proces jer u sebi sadrži više nepoznatih koje sve treba nekako da uskladimo, da bis- mo došli do najboljeg rešenja. *Najčešće nismo sigurni da li smo spremni da donesemo neku odluku, pošto posle nje dol- azi do neke promene i ništa više neće biti kao što je bilo pre toga.* Zbog svega toga nam se često javlja strah od promene i od nepoznatog koje nas čega kada donesemo neku novu odluku. Vreme nam se uvek čini prekratko kada treba da donesemo neku odluku i nismo spremni da se suočimo sa posledicama koje proizilaze iz te odluke.

Najjednostavniji način za prevazilaženje svega ovoga jeste da to prosto uradimo. Da donesemo odluku o ko- joj smo već neko vreme razmišljali i smatramo da bi to bila dobra ideja. Iako osećamo neku dozu nesigurnosti u početku, to će vremenom nestati kako budemo napredovali u skladu sa svojom odlukom.

Još jedna ključna stvar u vezi donošenja odluke jeste da krenemo pre nego što se osećamo spremnim. Jer ako ćemo čekati da se osetimo sto posto spremnim za nešto, čekaćemo možda i do kraja života. Veoma su retke situacije u kojima se osećamo sto posto spremnim za nešto.

Prema tome, čekanje da budemo spremni moramo da zamenimo donošenjem odluke i kretanjem u akciju bez obzira da li se osećamo spremni ili ne. U početku ćemo se osećati malo neprijatno, uplašeno ili nesigurno, ali kako vreme bude prolazilo i mi budemo napredovali, to će se polako smanjivati i na kraju nestati a mi ćemo uveliko raditi na sprovođenju svoje odluke u delo.

Iz svega ovoga možemo zaključiti da donošenje odluke nije lak korak, ali je neophodan i to što pre da bismo prešli na akciju, koja je glavni deo svakog posla.

Strpljenje

Kada bismo trebali da savladamo samo jednu veštinu, jednu dobru osobinu, jednu korisnu i pozitivnu odliku ljudi koji uspevaju u onome što zamisle, to bi bilo: strpljenje! Zašto baš strpljenje, pitate se vi? Zato što nam je ono preko potrebno uvek i u svakoj situaciji.

Kada nam ide dobro, nestrpljivi smo, hoćemo još više i brže. Tu nam strpljenje pomaže da ne izgorimo od brzine i želja koje nam sve padaju na pamet. Kada nam, nasuprot tome, ne ide dobro, zastanemo i nikako da se pokrenemo sa mrtve tačke, opet je tu strpljenje koje nam pomaže da se malo prodrmamo tu gde smo, razmislimo gde smo pogrešno skrenuli i konačno krenemo napred.

Strpljenje nije samo stajanje u mestu i čekanje na nešto.

Većina prvo pomisli kako se strpljenje svodi na čekanje: čekamo na posao, čekamo na nekoga, nešto itd. Strpljenje je mnogo šire i veće od toga: čekanjem se ne dobija ništa, to svi znamo zar ne? Čekanje nam neće doneti ono što želimo, u to možemo biti sigurni.

Ključ je u tome

šta radimo dok nešto čekamo. Čekanje je pasivno, a mi moramo biti aktivni! Naša aktivnost kombinovana sa strpljenjem daje željene rezultate. Čekati skrštenih ruku da nam nešto padne sa neba je recept za neuspeh u svemu. Kada to shvatimo i pređemo u akciju, to nam daje mnogo veće šanse za uspeh i kada sa tim iskombinujemo strpljenje, tada postajemo nepobedivi!

Akcija je ključna, samo što se nekad desi nešto nepredviđeno i nešto što nam ne ide u prilog, i tada je od neizmernog značaja strpljenje da to sve prevaziđemo, a da ne odustanemo.

Strpljenje možemo da uvežbamo, da ga osnažimo korišćenjem i da ga širimo svuda oko sebe.

Strpljenje je zarazno, prelazi sa osobe na osobu. Probajte i uverite se i sami!

Snaga volje

“Snaga potrebna da uradimo ono što “hoćemo” i snaga potrebna da sprečimo ono što “nećemo” dve su strane samokontrole, ali ne čine zajedno svu snagu volje. Da bismo mogli reći ne kad nešto treba odbiti i reći da kad nešto treba prihvatiti, potrebna nam je i treća snaga: sposobnost da upamtimo šta je to što zaista želimo.” - Dr Keli Makgonigal

U najvećem broju slučajeva mi znamo šta je to što želimo da uradimo, ali ne postupamo uvek po svojim željama.

Odnosno, ne možemo da se nateramo da uradimo ono što želimo. Razlozi za to su razni: od straha od nepoznatog, preko nedostatka volje da nešto sami preduzmemo za sebe, do toga da nemamo vremena a ni želje da nešto promenimo. Ovde nam može mnogo pomoći snaga volje i znanje o tome kako naša volja funkcioniše i kako je možemo ojačati.

Svi mi posedujemo potencijal za snagu volje, ali je većina nas ne koristi dovoljno. *Snaga volje se ponaša kao mišić i možemo je istrenirati kao što treniramo ostale mišiće u našem telu i na taj način je ojačati, pa kada nam je potrebna, da nam pomogne da uradimo ono što želimo.*

Što više radimo ono želimo, a što nam nije lako, time jačamo svoju snagu volje. Što nam je jača snaga volje, lakše će nam biti da uradimo ono što sa jedne strane želimo a sa druge nam izaziva nelagodu ili strah ili nešto treće. *Uvek kada sebe nateramo da nešto preduzmemo, mi pobeđujemo i osećamo se dobro, a ujedno nam raste samopouzdanje i snaga volje.* Naravno, ni sa čim ne treba preterivati, pa ni sa vežbanjem snage volje, jer može doći do upale mišića i da nam otkáže poslušnost.

Ključ je u umerenom korišćenju snage volje i to onda kada nam je zaista potrebna, uz odmor i oporavak kao kod ostalih mišića. **Ako previše očekujemo od sebe i od svoje snage volje, iscrpićemo se i nećemo moći da funkcionišemo.** Zato nekad moramo da napravimo pauzu i malo predahnemo od svih izazova koji nas okružuju, da bismo se oporavili i ojačali svoju snagu volje za nove pobede u životu.

Talenat

Postoji li tako nešto kao što je talenat za uspeh? Možemo li samo uz pomoć talenta da postanemo uspešni? Ovo je zanimljiva tema za diskusiju.

Ako želimo da budemo uspešni u muzici na primer, bilo da sviramo neki instrument ili da pevamo, tada nam je potrebna i korisna određena doza talenta. Ali da li je talenat neophodan i da li je samo on dovoljan da nas dovede do uspeha u toj ili nekoj drugoj oblasti?

Talenat je nešto što ili imamo u sebi ili nemamo. Tu nema mnogo dileme. Ne postoji mala ili velika količina talenta. Ako imamo talenta za nešto, super, a ako nemamo, nema veze. Ne vredi nam da se sekiramo oko nečega što ne možemo da promenimo.

Ono što uvek možemo, bez obzira na talenat u nečemu, je da preduzmemo nešto i uradimo to što želimo. Možemo da vežbamo i svesno uložimo napor da nešto savladamo, bez obzira na talenat.

Talenat za nešto može biti dobra polazna osnova, ali on je samo to, osnova, a na osnovu tek treba da nadogradimo ostatak, onaj glavni deo. Mi možemo svojim trudom i radom da stvorimo i osnovu, bez talenta, i da nastavimo dalje da gradimo.

Poenta svega ovoga je da talenat za uspeh ne postoji. To ste i sami znali. Ali ponekad pravimo vrlo dobre izgovore kako mi ne umemo nešto, nismo talenat za nešto i od toga napravimo čitavu priču, umesto da zasučemo rukave i nešto preduzmemo.

Lakše je izgovarati se na nešto, nego preduzeti konkretne

korake da nešto uradimo. I najveći talenat će ostati samo mrtvo slovo na papiru, ako se ne koristi i ne nadograđuje. I talentovani ljudi moraju da rade na svom talentu, da bi napredovali i išli napred.

Prema tome, svima nam je zajedničko da rad nema zamenu. Talenat nije zamena za trud i rad. To su dve različite stvari.

Od nemanja talenta možemo da napravimo izgovor i ništa više. Mnogi nisu imali talenat, pa su opet uspeli u onome što su želeli. Neki su imali talenat, ali su i pored njega mnogo vremena ulagali da taj svoj talenat maksimalno iskoriste i izvuku iz sebe ono najbolje. **Prema tome, između nas netaleantovanih, i onih talentovanih i nema neke velike razlike. Svi moramo da zapnemo da bismo nešto uradili u životu i da bismo stalno napredovali.**

“Ambiciozni roditelji koji trenutno svojim mališanima puštaju video ‘Mali Mocart’ možda će se razočarati kada budu čuli da je Mocart postao Mocart tako što je radio kao crnac.” - Aleks Rot

Savršenstvo (kao izgovor)

Iako to što radimo možda nije sve najbolje i onako kako želimo, uvek kasnije možemo da se vratimo i nešto popravimo, i to je bolje nego da sedimo i čekamo da odjedanput sve uradimo besprekorno. Jer radeći grešimo, ne uradimo sve najbolje iz prvog puta, i na taj način učimo i napredujemo, pa kada kasnije budemo to radili, znaćemo šta i kako da popravimo i promenimo, jer ćemo imati znanje koje smo usput stekli, a koje ne bismo imali da smo samo čekali i razmišljali.

Cilj ne bi trebalo da nam bude da sve uradimo savršeno

iz prvog puta (jer je to nemoguće), već da postepeno napredujemo, usavršavamo i produbljujemo svoje znanje o određenoj oblasti i u onome što radimo postajemo sve bolji i bolji, kako vreme prolazi.

Od savršenstva često sebi pravimo izgovore da nešto ne uradimo jer neće biti dovoljno dobro, odnosno savršeno.

Pa ne mora da bude savršeno, zar ne? Niko od nas nije savršen i to se od nas ni ne očekuje. Možda mi to očekujemo od sebe, ali tada sebi postavljamo prevelika očekivanja odmah na početku i to samo dovodi do toga da se obeshrabri-

mo i ne uradimo ništa, a kamoli nešto savršeno.

Tako da od savršenstva treba što pre da odustanemo i da svoju pažnju usmerimo na nešto konkretnije, na nešto što želimo da uradimo, i da se onda potrudimo da to uradimo najbolje što možemo. A kako budemo napredovali, to će biti sve bolje i bolje, i možda se jednog dana u budućnosti i približimo savršenstvu, ko zna, ali to nije ono što je najvažnije.

Mnogo važnije od toga jeste naše zadovoljstvo koje osećamo zato što vidimo da napredujemo i to je ono što se računa.

Savladavanje straha

Kako napredujemo u bilo čemu? Tako što malo po malo postajemo bolji u tome što radimo. A postajemo bolji zato što se uporno trudimo da ponavljanjem nešto naučimo, uvežbamo, savladamo. To se odnosi i na posao i na odnose sa ljudima i na sve naše životne aktivnosti.

*Kada tako posmatramo stvari, onda se nameće zaključak da je naš celokupni napredak u životu čitav jedan niz upornih pokušaja da budemo bolji nego što smo sada, da polako napredujemo ka nečemu što nam je još juče izgledalo veliko i zastrašujuće. Svaki novi poduhvat nam izgleda tako: veliki i zastrašujući, sve dok se ne usudimo da počnemo da razmišljamo kako da ga savladamo. **Naša spremnost za savlađivanje svih prepreka na putu života nam pomaže da stvari stavimo u perspektivu i da ih učinimo realno savladivim, a ne da imamo strah od njih.***

Strah nas često parališe i čini nas nesposobnim da se pomerimo i učinimo taj prvi korak ka savlađivanju bilo koje prepreke ili izazova koji se pred nas postavlja. *Svaka prepreka ili poduhvat koji ne krenemo da rešavamo ostaće za nas zauvek strašni i nesavladivi, jer smo ustuknuli pred izazovom i povukli se na sigurno.*

To sigurno mesto je naša zona komfora i tu nam je najlepše i najudobnije. Samo što zona komfora nije kauč na koji se lepo zavalimo i uživamo u odmoru, već samo mali deo našeg života, koji će ostati na tome ako se mi ne potrudimo da ga proširimo.

Ključ je u tome da postepeno, malo po malo širimo svoju zonu komfora i da uvek imamo na umu da je ona osnova koju stalno nadograđujemo, tako da postaje sve veća i bogatija.

Naša zona komfora ionako stalno raste, samo što mi to zaboravljamo, pa kada malo zastanemo sa rastom i razvijanjem, mislimo da je to to. Ali nije. *Uvek kada naučimo nešto novo, kada upotrebimo neku novu veštinu, kada isprobamo nešto novo, mi širimo svoju zonu komfora.*

Veoma je jednostavno: ili rastemo ili se smanjujemo. Nema stajanja u mestu. Ako se ne potrudimo da postepeno rastemo, mi onda opadamo, naše mogućnosti se smanjuju, i život nam se postepeno sužava. *Cilj života je rast i razvoj, prema tome, naš zadatak je da se trudimo da polako, postepeno napredujemo i to je sve.* Potrudimo se da se uvek krećemo napred!

Poraz kao temelj za uspeh

Svaki poraz je samo privremen, ukoliko ne odustanemo. *To znači da na poraz ne treba gledati kao na nešto konačno i nepromenljivo, već kao na nešto što uvek možemo da popravimo, samo ako odmah ne odustanemo od njega.* Ako nešto ne uspemo iz prve, to samo znači da treba više da se potrudimo, nešto da promenimo u svom pristupu ili nešto treće, ali ne znači da ako nismo odmah uspeli, da treba da dignemo ruke od svega, već samo treba da se bolje pripremimo za drugi pokušaj.

Možda će nam trebati i više od dva pokušaja, pa šta? Niko se nije naučen rodio i ne treba na poraz gledati kao na neku tragediju, već treba da naučimo nešto iz njega da bismo sledeći put uradili sve onako kako treba. **Kada naučimo nešto novo iz poraza, onda imamo velike koristi od**

njega, u protivnom ne bismo do tog znanja došli. Jedini pravi poraz je onaj posle koga odustanemo i više nikada ne pokušamo, a on u sebi ima dve tragedije:

prvo, što ništa nismo izvukli kao pouku i nismo sebi dali šansu da nešto naučimo i

drugo, što smo dozvolili da nam jedan privremeni neuspeh postane konačan i da se posle njega osećamo kao da ne vredimo ništa i da ne zaslužujemo još jednu šansu.

Možemo da pogrešimo i to je normalno, ali isto tako je dobro ako to znanje kasnije iskoristimo za svoju dobrobit, jer ako smo nešto već naučili, znamo više od onoga koji nije napravio grešku.

Ako želimo, uvek možemo da izvučemo pouke iz svega što nam se događa i na taj način gradimo iskustvo koje će nam kasnije dobro doći i na kom ćemo biti zahvalni, jer ćemo znati više nego pre toga.

Na nama je da svaki neuspeh, grešku, poraz, negativno iskustvo preokrenemo u svoju korist i to tako što ćemo iz toga nešto naučiti i biti spremniji sledeći put kada se nađemo u sličnoj situaciji.

Odustajanje na pola puta nije rešenje koje može da nam donese nešto dobro, već

samo tugu i nezadovoljstvo samim sobom. *Prema tome, da do toga ne bi došlo, nemojte od privremenog poraza praviti konačan, već budite uporni i ne odustajte lako!*

Male pobjede

U svakodnevnom radu, i u životu uopšte, najčešće potcjenjujemo značaj i važnost malih pobjeda, malih dostignuća, malih napredaka i sl. Ko se još hvalio malim dostignućem? Slabo ko. Zato čekamo da nam se desi neki veliki napredak, nešto grandiozno da uradimo, pa ćemo se onda hvaliti.

Kada tako radimo, mi sebe zapravo sputavamo, ne damo sebi da se radujemo malim pobjedama, koje su svakako prisutne i koje nisu manje vredne, samo zato što su male.

Moramo da zapamtimo da male pobjede vode velikim, odnosno da male pobjede grade velike pobjede.

Male pobjede nam podižu samopouzdanje, na malim pobjedama se učimo i gradimo svoj uspeh u poslu, ali i u životu.

Mali, svakodnevni napredak, u kontinuitetu znači veliki napredak tokom godina. Mali napredak nije uočljiv na prvi pogled i mislimo da ga nema, ali on je tu i raste, a sa njim i mi zajedno. Naš uspeh zavisi od tog malog, kontinuiranog napretka, iz dana u dan.

Šta je zapravo uspeh? Svako ima neku svoju definiciju šta uspeh znači za njega, ali uopšteno uspeh bismo mogli definisati kao kontinuiran rad i napredak u nekoj oblasti kroz stalno učenje i usavršavanje svojih znanja i veština. Nije uspeh samo dostići nešto, osvojiti vrh

planine, i onda se zaustaviti na tome i reći sebi: eto osvojio sam vrh i sada sam uradio sve što sam hteo. Dobro, za nekoga to može da ima smisla. Ali za drugog, zabava tek počinje. *Jer osvajanjem jednog vrha, mi se zapravo penjemo na veću visinu i odatle puca vidik kakav nismo do sada videli. Otvaraju nam se novi vidici, dobijamo nove ideje i želimo da vidimo šta ima iza toga, šta nas još lepo čeka dalje.*

To je isto uspeh: osvajanje jednog po jednog vrha, napredak u onome što radimo, učenje i saznavanje novih stvari i kombinovanje svega toga u nešto novo i drugačije, odnosno kontinuiran rast i razvoj, stalni napredak. Uspeh zajedno čine svi ti mali, međusobno povezani napreci. Eto zašto su važne male pobjede i nemojte se prema njima odnositi oholo, već ih slavite kao nešto dobro i važno za vaš uspeh u svemu!

Umesto zaključka

Kako da iz svake situacije izađete kao pobednik? Evo nekoliko ideja:

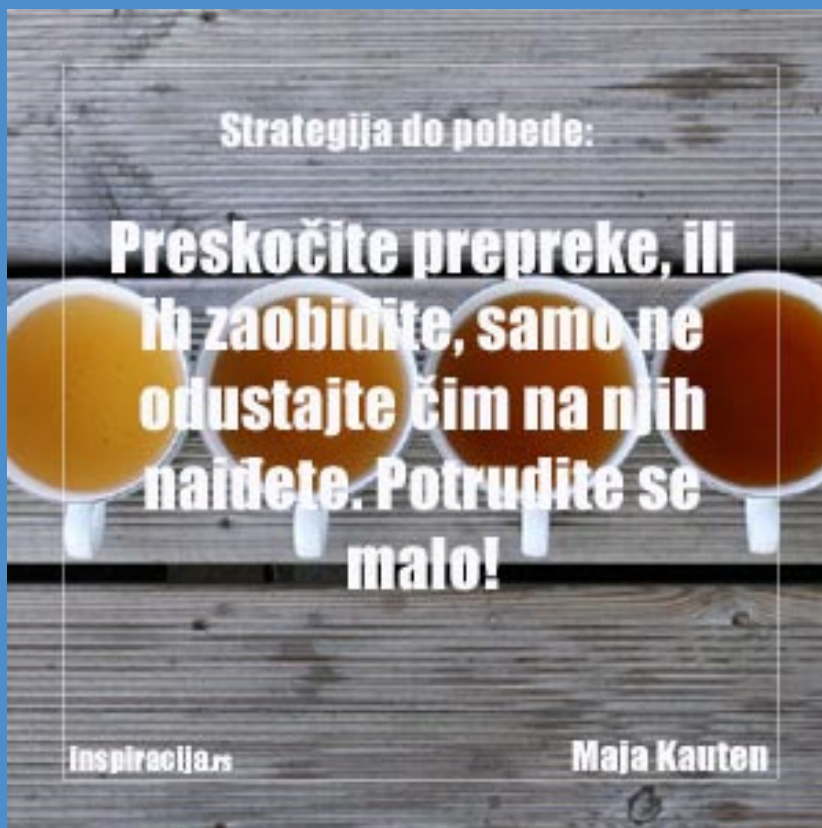
Morate da znate šta je to što zaista želite da postignete (tada imate jasnu predstavu onoga čemu težite).

Morate se prilagoditi promeni situacije (fleksibilnost u razmišljanju i promena strategije su veoma bitni).

Morate verovati u sebe i svoje sposobnosti da vi to možete da uradite (iako nekad ne ide sve po planu i onako kako biste vi to želeli, ne smete gubiti samopouzdanje i veru u svoje sposobnosti).

Ako nešto ne daje željene rezultate, treba probati sa

novim pristupom, a ne odmah odustati i demoralisati se. *Najvažniji je stav koji imate o sebi i datoj situaciji i koji ne smete da menjate, bez obzira kako se stvari trenutno odvijaju (nešto će se promeniti ili popraviti, samo ako ostanete uporni i ne odustanete prerano). Ne smete odustati dok ne vidite da je ono*

što želite da postignete, zaista i urađeno!

Morate biti uporni, uporni i opet uporni u onome što želite da postignete!

Ako zaista nešto želite da uradite, nemate luksuz da se usput predomišljate i razmišljate o mogućem neuspehu.

Morate sebe da vidite kao pobednika pre nego što to zaista i postanete!

Preskočite prepreke, ili ih zaobiđite, samo ne odustajte čim na njih naiđete. Potrudite se malo!

Ne dozvolite drugima da vam govore šta vi možete ili ne možete da uradite. Šta oni znaju? Slušajte samo sebe i onaj unutrašnji glas koji vam kaže: "Pokušaj još jednom." Obično je u pravu.

Neće biti lako, ali nikad nije. Važno je da vredi i da vam pričinjava zadovoljstvo kada vidite da ipak možete da uspete i pored svega što vam se isprečilo na putu.

Zato zapamtite: možete da pobedite u svakoj situaciji ako tako odlučite, ne odustanete na pola puta, ne izgubite veru u sebe i ne prestanete da se trudite da pronadete ono što funkcioniše. Uspećete sigurno!

Za još inspiracije posetite:

inspiracija.rs

www.facebook.com/CitatiKnjige

twitter.com/Citati_Knjige

www.pinterest.com/citati_knjige